Omul din mijloc

Omul din mijloc

Guvernatorul roman medita şi iar medita... Ce să facă? Cum L-ar putea scăpa pe acest Isus Hristos, la care nu putea găsi nici o vină, de mânia nestăpânită a marilor preoţi şi a poporului aţâţat de aceştia? Atunci îi veni un gând. El avea obiceiul ca la fiecare sărbătoare a paştelui să slobozească poporului iudeu câte un întemniţat. Însuşi poporul avea voie să aleagă cine să fie eliberat.

În timpul acela se afla în închisoare un om deosebit de rău, care fusese închis pentru o răscoală, care avusese loc în cetate, şi pentru un omor. Acel om, Baraba, era un şef de bandă foarte periculos. Legionarii romani au făcut, într-adevar, un serviciu bun când, în sfârşit, au putut să pună mâna pe el. Acum poporul era la adăpost de acel om violent. Am găsit soluţia, se gândi Pilat, voi lăsa poporul să aleagă pe cine vrea să îl eliberez, căci nu-l va alege pe ucigaş.

Poate ştii cum continuă povestea. De trei ori s-a adresat Pilat mulţimii adunate în faţa palatului administrativ. Le-a cerut de trei ori să aleagă: „Vreţi să vi-l eliberez pe Isus sau pe Baraba? Ce rău a făcut acest Isus? Eu nu găsesc nici o vină în El!“ şi de trei ori, poporul ca orbit a strigat: „Pe cruce cu El! Pe cruce! Dă-ni-l pe Baraba!“ şi lui Baraba i s-a dat drumul...

Străzile capitalei iudaice erau ca pustii. Mulţi din oraş erau la Golgota, la locul de execuţie, ca să asiste la răstignirea răufăcătorilor. Să ne închipuim că de-a lungul străzii se strecura un om: Baraba. Nu-i venea să creadă că este liber. El era liber! Însuşi guvernatorul roman îi dăduse drumul.

Atunci îi veni un gând în minte: Vreau să merg şi eu o data pâna la Golgota. Doar astăzi, acolo, ar fi trebuit să-mi bată ceasul. Astfel urca încet şi se amestecă necunoscut printre norodul, ce se uita cu gura căscată, şi slujitorii zeloşi ai călăilor. Când se opri în dreptul celor trei cruci, cugeta în sinea lui: Pe cel din stânga îl cunosc bine, iar cel din dreapta a fost tovarăşul meu de furt şi omor. Da, aceştia au fost tovarăşii mei. Acolo, în mijlocul celor doi ar fi trebuit să-mi fie sfârşitul. Dar omul din mijloc, pe acela nu-l cunosc. Nu era dintre ai noştri. Însă un lucru ştiu precis: crucea, pe care este el răstignit, a fost pregătită pentru mine...

Ai stat şi tu vreodată să cugeţi la Isus? Ai recunoscut şi tu zicând că acest Isus a suferit în locul meu? Dumnezeu a făcut un schimb minunat. Eu trebuia să cad pradă blestemului de a fi părăsit de Dumnezeu. Eu trebuia să mor din pricina dreptăţii şi nu Fiul lui Dumnezeu care este sfânt şi fără pată. Aceasta este taina de la Golgota. Păcatele mele, care sunt roşii ca sângele, le-a luat asupra Lui. Dumnezeu L-a tratat pe Fiul Său ca pe un păcătos, trebuind să-L părăsească. Ce iubire incomensurabilă, care a putut găsi o astfel de cale pentru a merge pe ea! Adoră- L, inima mea! Eu sunt eliberat de păcate, sunt împăcat cu Dumnezeu!

Aceasta este vestea cea mai bună din lume. Ce faci tu cu ea? Ai luat cunoştinţă de ea? Ai răspuns cu un „da“? La tine este totul în ordine? Sau te mulţumeşti cu puţină emoţie şi un pic de încuviinţare? Acesta e tot răspunsul tău? Ascultă! Dumnezeu vrea ca această mareaţă solie să fie primită în întregime în inima ta. Această hotărâre este cea mai importantă din viaţa ta. Dumnezeu te întreabă cum vrei să răspunzi la fapta dragostei Sale. Un dar de o valoare incomensurabilă este pregatit pentru tine.

Însă tu trebuie să-l accepţi, să ţi-l însuşeşti. Pentru aceasta sunt necesari doi paşi:

1. Recunoaşte că tu ai meritat blestemul, pedeapsa şi moartea pe care Isus, Fiul lui Dumnezeu, care este fără vină, le-a suferit pe cruce! Priveşte-ţi păcatele în mod serios! Umileşte-te adânc şi nu-ţi ascunde vina! Învinge-ţi orice sfială înainte de a te ruga şi vorbeşte-l cu glas tare, căci „dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios şi drept, ca să ne ierte păcatele şi să ne curăţească de orice nelegiuire“ (1 Ioan 1.9)! Apoi urmează-L (Marcu 8.34 si Luca 18.22)!

2. Cu toată inima şi plin de încredere, mulţumeşte-l pentru iertarea păcatelor tale! Ceea ce Isus Hristos a împlinit este valabil fără limită şi pentru tine. Nu trebuie să faci ceva deosebit. Credinţa ajunge pe deplin aceluia care se încrede în făgăduinţa lui Dumnezeu ca un copil şi Îl primeşte pe Domnul Isus Hristos ca Salvatorul şi Domnul său personal. Osânda este abrogată! O comunicare specială fără seamăn! Ea este prevăzută cu semnătura lui Dumnezeu şi nici o putere din lume nu poate revoca vreodată hotărârea lui Dumnezeu. Însă dacă este valabilă şi pentru tine — cum am mai spus —, aceasta depinde de tine. De aceea du-te şi tu la acele trei cruci de pe Golgota! Priveşte la Fiul lui Dumnezeu care sângerează până când ţi se va limpezi sufletul şi vei recunoaşte: Crucea din mijloc a fost înălţată pentru mine! Omul din mijloc a murit în locul meu! „Acum ştiu aceasta şi mă bucur, preamărind milostivirea Ta.“